

Într-un tărâm îndepărtat, printre dealuri pline cu lanuri aurii de grâu, trăia un morar împreună cu cei trei fii ai săi.

Într-o zi, simțindu-se bătrân și obosit, se hotărî să le împartă tot ce avea: celui mai mare îi lăsă moara, celui mijlociu măgarul care transporta grâul, iar mezinului motanul dungat.

– Noi, cu măgarul și moara, putem lucra împreună, dar motanul nu este folositor. Ce ai de gând să faci? îl întrebară pe mezin frații lui mai mari.

- Mâine dimineață voi porni să-mi caut norocul, iar un motan ca acesta este perfect ca tovarăș de aventuri, răspunse băiatul, așezând pe capul motanului o pălărie cu pană.
 - Dacă tot ai început, de ce nu îi dăruiești și o pereche de pantofi? glumiră frații lui.
 - Aveți dreptate! exclamă tânărul cu entuziasm. Am exact ce trebuie!
- Apoi scoase dintr-un sertar o pereche de cizme lucioase și moi, care erau perfecte pentru un motan aventurier.
- A doua zi, de îndată ce răsări soarele, tânărul își puse ceva de mâncare și hainele într-un sac, apoi porni la drum, iar motanul mergea înaintea lui cu pași mici și repezi, încălțat cu cizmele lui cele noi.